

๒๑

ความทุกข์ของนักบุญ !

https://dhamma01.blogspot.com/2016/08/blog-post_8.html

บุญในตัวจะคอยปรุงแต่งชีวิต

ให้เราประสบความสำเร็จในชีวิต

ในธุรกิจการงาน

และในทุกสิ่งที่เราปรารถนา

เคยสังเกตไหม ทำไมคนเราถึงต่างกัน บางคนประสบความสำเร็จ
ในชีวิต แต่บางคนก็ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต ทั้งๆ ที่ใช้ความเพียร
หนึ่งสมองสองมืออย่างมากเหมือนกัน

ที่ประสบความสำเร็จ เพราะเขามีสายบุญที่ทำอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง ไม่มีสายวิบัติมาคั่นระหว่างกลาง เพราะฉะนั้นทำอะไรก็ราบรื่น ยิ่งขยัน ก็ยิ่งรวย แต่บางคนขยัน แต่ก็เหนื่อยฟรี เพราะสายสมบัติมันขาดตอน เหตุเพราะทำบุญไม่สม่ำเสมอนั่นเอง

บุญจะเชื่อมติดกันอยู่ในกลางกายของเรา บางคนในอดีตทำบุญมาไม่สม่ำเสมอ ก็ต้องอาศัยบุญที่ทำในปัจจุบันนี้แหละ แต่บุญปัจจุบันก็เหมือนปลูกกล้าไม้ กว่าจะเจริญเติบโตออกดอกออกผลก็ต้องใช้เวลา ต้องให้เวลาบุญได้ทำงานบ้าง บางทีมันก็ไม่ได้ตั้งใจ เช่น เรามีความรู้สึกว่า บุญไม่ช่วย แต่จริง ๆ บุญกับบาปทำงานอยู่ตลอด ๒๔ น.

บาปทำให้เราเกิดความทุกข์ทรมานในชีวิต อุปสรรคของชีวิต มีทุกข์ โศกโรคภัย สิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายเกิดขึ้น บุญ เขาก็แก้ไขอยู่ ๒๔ น. เหมือนกัน

แต่ถ้าหากว่า

กำลังบุญน้อย กำลังบาปเยอะ มันก็แก้ไขได้ยาก

หรือบาปในอดีตเยอะ

แต่บุญในปัจจุบันเราเพิ่งทำ ก็เหมือนกล้าไม้เพิ่งขึ้น
ถึงแม้ทำเยอะ แต่ก็ค่อย ๆ ส่งผลไป

แต่ถ้าบุญในอดีต

เปรียบเหมือนต้นไม้ใหญ่ที่ออกดอกออกผลแล้ว
มันก็ง่าย

ถ้าบุญในอดีตก็มีเยอะ

บุญปัจจุบันก็สร้างมาก

ความสำเร็จก็เป็นอัศจรรย์ ชีวิตราบรื่นตลอด

เรื่องของบาปบุญ มันชิงช่วงชิงกันอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้น
ยามใดที่เกิดอุปสรรคของชีวิต อย่าไปคิดว่า บุญไม่ช่วย เพราะเรามอง
ไม่เห็นอดีตที่เราทำผ่านมา เราจึงคิดอย่างนั้น เราก็แสบเอาไว้เยอะ
เคยดำเนินชีวิตผิดพลาดมา กับมันไม่ได้ตั้งใจว่า ชีวิตนี้อุตสาหะทำความดี
มาทั้งชีวิต แต่ทำไมประสพสิ่งที่ไม่เป็นที่รัก ไม่เป็นที่ปรารถนา

เมื่อบาปส่งผลก่อน เหมือนต้นไม้ใหญ่มีดอกผลแล้ว ชีวิตจึงเป็นทุกข์ เราเพิ่งสร้างบุญในปัจจุบันนี้ มันยังเป็นกล้าอ่อน ๆ เหมือนผู้ใหญ่กับเด็กจะไปสู้รบปรบมืออะไรไหว มันก็ค่อย ๆ ประทังกันไป

เพราะฉะนั้น เมื่อประสบอุปสรรคของชีวิต ทั้ง ๆ ที่เราเป็นนักบุญ ก็อย่าไปทุกข์ใจ อดทนกันไปชาติหนึ่ง สร้างความดีกันไป บุญเขาก็ทำงานไป บาปเขาก็ทำงานไป เมื่อเราอดทนกันชาตินี้ ซึ่งอีกไม่กี่ปีก็จะหมดเวลาแล้ว ภพชาติต่อไปเมื่อต้นไม้แห่งบุญเราเติบโตใหญ่ มันก็ให้ผล บาปก็ตามไม่ทัน เราก็จะปลื้มปิติกันในตอนนั้น

เราเกิดมาเพื่อสร้างบารมี และเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของชาวโลก ที่เขายังไม่รู้เรื่องราวอะไรอีกเยอะแยะ เราเป็นผู้รู้แล้วในระดับหนึ่ง ที่ได้เรียนรู้คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อประสบทุกข์ ต้องไม่หวั่นไหว ไม่ทิ้งธรรมะ ไม่ทิ้งการสร้างบารมี ไม่ท้อถอย ไม่น้อยใจ ไม่มีความทุกข์ของนักบุญ แล้วเราจะได้สง่างามตลอดเวลา แม้กระทั่งวันสุดท้ายของชีวิต ทั้งแบบอย่างที่ดีไว้กับโลกใบนี้ ให้ผู้ที่มาภายหลังดำเนินตาม เมื่อละโลกไปแล้ว บุญส่งผลไปเสวยสุขในเทวโลก ซึ่งเป็นสุขยิ่งกว่าในโลกมนุษย์มากมายนัก

P. Yad

ดังนั้น อดทนสู้ไปในยามที่ประสบทุกข์ แต่ในยามที่ประสบความสำเร็จ มีความสุขในชีวิต ก็อย่าหลงระเหิงเลิงตัว ประมาทในการดำเนินชีวิต ไม่สั่งสมบุญต่อไป มัวเพลินกับความสุขความสำเร็จของชีวิตที่เกิดขึ้นจากบุญเก่า เพราะบุญเก่าใช้ไปมันก็มีวันหมดสิ้นไปเรื่อย ๆ

บุญเก่าเขามีเอาไว้เพื่อต่อบุญใหม่ เพื่อสั่งสมบุญให้เยอะ ๆ เพราะเป้าหมายของเราคือที่สุดแห่งธรรม ไม่ใช่เป้าหมายเล็ก ๆ ในเมืองมนุษย์ เหมือนผู้ไม่รู้ทั้งหลายที่เขาซ่องอยู่ ที่เขาติดอยู่ ความรู้สึกเราต้องสูงส่ง เลยกว่าจุดตรงนั้นไป

๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐